Lietas Nr. C28296211
Lietas arhīva Nr. CA-0270-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2014.gada 16.decembrī

Latgales apgabaltiesas
Civillietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Šilova,
tiesneši A.Biksiniece, I.Tabore
tiesas sēdes sekretāre D.Mikažāne

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu akciju sabiedrības „Citadele banka" prasībā pret /pers. C/ par parādu piedziņu, sakarā ar akciju sabiedrības „Citadele banka" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

akciju sabiedrība „Citadele banka" 2011.gada 24.februārī iesniedza Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā prasību pret /pers. C/ par parādu piedziņu.

Prasībā norādīts, ka 2000.gada 4.aprīlī starp pusēm noslēgts līgums, saskaņā ar kuru /pers. C/ tika izsniegta Maestro karte, kas piesaistīta atbildētāja kontam.

Saskaņā ar /pers. C/ 2002.gada 6.marta iesniegumu, banka atbildētājam piešķīra kredītlimitu 750 LVL apmērā, kas vairākas reizes tika samazināts un palielināts, 2009.gada 5.maijā tas bija 4200 LVL.

Sākot ar 2002.gada 27.martu atbildētājs sāka lietot piešķirto kredītlimitu. Pēc kredītlimita piešķiršanas, saskaņā ar Maestro kartes lietošanas noteikumu 13.punktu, banka aprēķināja kredīta procentus par izmantoto kredītlimitu no dienas, kad bija saņemta informācija par darījumu, līdz dienai, kad kredīts bija atmaksāts.

Iztērētā kredītlimita summa un kredīta procenti par izmantoto kredītlimitu, kā arī visi izdevumi un citas maksas saskaņā ar līguma 7.punktu, bija jāatmaksā līdz mēneša 15.datumam.

Atbildētājs regulāri izmantoja piešķirto kredītlimitu un periodiski veica iemaksas Maestro kontā līdz 2009.gada 3.aprīlim, kad tika veikta pēdēja naudas iemaksa, tādā veidā pārtraucot pildīt savas saistības pret banku.

Tā kā atbildētājs izmantoja piešķirto kredītlimitu, banka attiecīgā kalendārā mēneša beigās aprēķināja un norakstīja no Maestro kartes izmantotā kredīta procentus, paaugstinātos kredīta procentus, līgumsodu, maksu par skaidras naudas izņemšanu bankomātos, maksu par pārskaitījumiem no Maestro konta, maksu par bilances apskatīšanu, maksu par Maestro kartes aizvietošanu, mēneša maksu par Maestro karti un maksu par nosūtītajām īsziņām.

Pamatojoties uz 2000.gada 28.martā noslēgtā starp atbildētāja darba devēju Latvijas Republikas Nacionālās aizsardzības akadēmiju un banku līguma „Par Maestro algu karšu izdošanu Latvijas Republikas Nacionālās aizsardzības akadēmijas darbiniekiem" 4.punktu un 2003.gada 1.jūlija noslēgtā starp atbildētāja darba devēju Mobilo strēlnieku mācību centrs (Brigāde) un banku līguma Nr.693 par Visa Electron/Maestro algu karšu izdošanu 4.punktu, atbildētājam tika piemēroti speciāli pakalpojumu tarifi algu karšu līgumu darbības laikā, kamēr atbildētāju saistīja darba attiecības ar darba devējiem. Maksas par pakalpojumiem, kurus nenoteica algu karšu līgumu tarifi, noteica attiecīgās transakcijas veikšanas brīdī spēkā esošie bankas noteiktie pakalpojumu tarifi.

Sakarā ar to, ka atbildētāja neveica līgumā paredzētos maksājumus, banka 2010.gada 8.aprīlī nosūtīja atbildētājam brīdinājumu, kurā lūdza samaksāt visu parādu 10 dienu laikā.

Saskaņā ar Maestro kartes lietošanas noteikumu 2.punktu banka bloķēja atbildētājam izsniegto Maestro karti.

Prasītāja norādīja, ka atbildētāja kopējā parāda summa par Maestro kartes izmantošanu uz prasības pieteikuma sagatavošanas dienu sastāda 6 673,43 EUR, kas sastāv no galvenā parāda 5 862,22 EUR (norēķini par precēm un pakalpojumiem, pārskaitījumi no Maestro konta un izņemtā nauda bankā un bankomātos), kredīta procentiem 631,98 EUR (saskaņā ar algu karšu līguma tarifiem- 48% gadā no patērētā kredītlimita), paaugstinātajiem kredīta procentiem 179,22 EUR (saskaņā ar algu karšu līgumu Nr.1- 2% gadā no parāda summas, bet saskaņā ar algu karšu līguma Nr.2- 6% gadā no parāda summas).

Ņemot vērā, ka atbildētājs parādu nav samaksājis, prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1651., 1662., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1764., 1828., 1943., 1946.pantu, lūdza tiesu piedzīt no /pers. C/ AS „Citadele banka" labā parādu 6 673,43 EUR, samaksāto valsts nodevu 344,69 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR.

Prasītāja 2014.gada 12.maijā iesniedza tiesā prasības pieteikuma precizējumus, kuros precizēja parāda summas atšifrējumu un lūdza tiesu piedzīt no

/pers. C/ AS „Citadele banka" labā parādu 6 673,43 EUR, kas sastāv no galvenā parāda 5 862,22 EUR, kredīta procentiem 524,26 EUR, paaugstinātajiem kredīta procentiem 179,22 EUR, līgumsoda 107,73 EUR, kā arī tiesāšanās izdevumus.

Atbildētāja paskaidrojumus par prasītājas prasības pieteikumu neiesniedza.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija spriedumu AS „Citadele banka" prasība apmierināta daļēji.

Tiesa no /pers. C/ AS „Citadele banka" labā piedzina pamatparādu 5 862,22 EUR, kredīta procentus no 2009.gada 1.aprīļa līdz 2009.gada 30.septembrim 524,26 EUR, līgumsodu 107,73 EUR un tiesāšanās izdevumus 365,04 EUR. Tiesa noraidīja prasību daļā par paaugstinātajiem kredīta procentiem.

Tiesa konstatēja, ka 2000.gada 4.aprīlī starp pusēm noslēgts līgums par Maestro vai Visa Electron kartes izsniegšanu un apkalpošanu, saskaņā ar kuru banka /pers. C/ izsniedza Maestro karti, kuru piesaistīja atbildētāja kontam, kā arī, pamatojoties uz /pers. C/ 2002.gada 6.marta iesniegumu, banka atbildētājam piešķīra kredītlimitu, kuru vairākas reizes samazināja un palielināja.

Tiesa konstatēja, ka atbildētājs līgumu nepildīja, līdz ar to saskaņā ar Civillikuma 1587., 1716.pantu prasītājai ir tiesības no atbildētāja saņemt aizdevuma pamatsummas atmaksu 5862,22 EUR, kredīta procentus 524,26 EUR līgumsodu 107,73 EUR.

Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta astoto daļu, nepiedzina paaugstināto kredīta procentus, jo atzina, ka to pamatojums un apmērs ir atbildētāja tiesību pārkāpjošs kā netaisnīgs līguma noteikums. No līguma standartveida formas un rakstura uzriet, ka paaugstinātie procenti nav pušu savstarpēji apspriesti, atbildētājam tos nav bijis iespējams ietekmēt, kas norāda uz disproporciju līgumiskajās attiecībās.

Tiesa atzina, ka atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma noteikumiem, līgumā ietvertie netaisnīgie noteikumi nav atbilstoši likumam no līgumu noslēgšanas brīža un nav saistoši atbildētājam.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedza AS „Citadele banka", norādot, ka spriedums tiek pārsūdzēts prasības noraidītajā daļā. Norāda, ka atbildētājs ar savu brīvo gribu, ar parakstu uz 2000.gada 4.aprīļa līguma apliecināja, ka vēlas izmantot izsniegto karti, iepazinās ar līguma noteikumiem, tiem piekrita un apņēmās tos ievērot. Līdz ar ko līguma karšu lietošanas un apkalpošanas noteikumi, prasītājas pakalpojumu cenrādis ir atbildētājam saistoši. Atbildētājs nav apstrīdējis līguma lietošanas un apkalpošanas noteikumus.

Uzskata, ka procentu apmērs nav nesamērīgs un netaisnīgs pret atbildētāju kā patērētāju, jo konkrētajā gadījumā nav noteikti citu saistību tiesību pastiprināšanas līdzekļi- galvojums vai ķīla, kā arī atbildētāja saistību izpildes nokavējums ir ilgstošs.

Norāda, ka paaugstinātie kredīta procenti pēc savas būtības ir attiecināmi pie kredīta procentiem, jo tie tiek maksāti par izlietoto kredīta limitu. Tie ir paaugstināti, jo, neskatoties uz līgumā pielīgto pienākumu atmaksāt daļu no kredīta, atbildētājs to nedara, bet turpina lietot kredītu. Līdz ar to atbildētājs ar savu darbību ir atkarīgs no tā vai iestāsies minētie procenti vai nē.

Atsaucoties uz Vidzemes apgabaltiesas 2011.gada 13.jūnija spriedumu civillietā Nr.C11045910, norāda, ka līgumu noteikumu neapspriešanas fakts pat par sevi nevar būt pietiekams pamats, lai to kvalificētu kā patērētāju tiesību aizskārumu, jo ir jākonstatē arī attiecīgo noteikumu netaisnīgums un līdz ar to neatbilstība pušu vienlīdzības principam.

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija 2014.gada 3.februāra spriedumā Nr.C28433210 norādījusi, ka, parakstot iesniegumu par kredītkartes izsniegšanu un kredītlimita piešķiršanu, atbildētājs ar prasītāju nodibina tiesiskās attiecības, kas pēc savas būtības atbilst kreditēšanas līguma ar vienkāršotu kredīta saņemšanas un atmaksas mehānismu.

Norāda, ka atbildētājam saskaņā ar noslēgtajiem darba devēju līgumiem par algas karšu izdošanu, tika piemēroti speciāli pakalpojumu tarifi algu karšu līgumu darbības laikā. Paaugstinātie kredīta procenti tika rēķināti saskaņā ar algu karšu līgumu Nr.1-2% gadā no parāda summas, bet saskaņā ar algu karšu līgumu Nr.2-6% gadā no parāda summas.

Saskaņā ar algu karšu līgumu Nr.1 paaugstināties kredīta procenti ir pat mazāki par Civillikumā noteikto kavējuma procentu likmi, bet saskaņā ar algu karšu līgumu Nr.2 ir vienādi ar Civillikumā noteikto kavējuma procentu likmi.

Tiesa ir aizskārusi Civillikuma 1587.pantā ietverto principu *pacta sunt servanda*. Uzskata, ka konkrētajā gadījumā piemērojams Civillikuma 1.pants. Lūdz atcelt spriedumu prasības noraidītajā daļā un to apmierināt, kā arī piedzīt no atbildētāja valsts nodevu par apelācijas sūdzību 71,14 EUR.

Tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējas pilnvarota pārstāve /pers. H/ uzturēja apelācijas sūdzību pēc jau norādītajiem motīviem, lūdza apmierināt prasību pilnīgi un piedzīt no atbildētāja paaugstinātus kredīta procentus, kas atbilst līguma noteikumiem.

Atbildētājs uz tiesas sēdi neieradās, nav lūdzis atlikt tiesas sēdi. Par tiesas sēdi /pers. C/ tika paziņots Civilprocesa likuma 56.[1]pantā paredzētajā gadījumā, sakarā ar ko tiesa nolēma atzīt viņa neierašanās iemeslus par neattaisnojošiem un skatīt lietu bez viņa klātbūtnes.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītājas pārstāves paskaidrojumus, novērtējot rakstveida pierādījumus lietā, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un prasība pārsūdzētajā daļā ir noraidāma.

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija spriedums daļā par pamatparāda 5862,22 EUR, procentu par kredīta izmantošanu 524,26 EUR, līgumsoda 107,73 EUR, tiesāšanās izdevumu 365,04 EUR piedziņu no atbildētāja apelācijas kārtībā nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertie motīvi, konstatējot, ka nav pamata paaugstinātu kredīta procentu piedziņai AS „Citadele banka" labā ir pareizi, atbilst faktiskajiem lietas apstākļiem un Civillikuma normām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 5.jūnija spriedumā ietvertais pamatojums ir pilnībā pietiekams, sakarā ar ko apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma

motivācijai sprieduma pārsūdzētajā daļā.

Latgales apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzībā nepamatoti norādīts, ka pirmās instances tiesa nav novērtējusi vispār, vai ir nepareizi novērtējusi kādus pierādījumus lietā, jo pēc būtības apelācijas sūdzībā atkārtojas prasības pieteikumā minētie argumenti, kuriem pirmās instances tiesa ir devusi savu novērtējumu un taisījusi likumīgu spriedumu daļā par prasības noraidīšanu par paaugstinātu kredīta procentu piedziņu.

Tā no lietas materiāliem ir redzams, ka pamatojoties uz starp atbildētāja darba devēju LR Nacionālās aizsardzības akadēmija un AS „Parex banka" 2000.gada 28.martā noslēgtā līguma „Par Maestro algu karšu izdošanu LR Nacionālās aizsardzības akadēmijas darbiniekiem" 4.punktu un 2003.gada 1.jūlija noslēgtā starp atbildētāja darba devēju Mobilo strēlnieku mācību centrs un banku līguma Nr.693 par Visa Electron/Maestro algu karšu izdošanu 4.punktu, atbildētājam tika piemēroti speciāli pakalpojumu tarifi šo algu karšu līgumu darbības laikā, kamēr atbildētāju saistīja darba attiecības ar darba devējiem.

Prasītāja norādīja, ka maksas par pakalpojumiem, kurus nenoteica algu karšu līgumu tarifi, noteica attiecīgās transakcijas veikšanas brīdī spēkā esošie bankas noteiktie pakalpojumu tarifi.

Akciju sabiedrība „Parex banka" un akciju sabiedrība „Citadele banka" 2010.gada 28.jūlijā ir noslēgušas līgumu par kredītiestādes uzņēmuma pāreju un saskaņā ar Kredītiestāžu likuma 59.2 pantu Finanšu un kapitāla tirgus komisija 2010.gada 30.jūlijā ir sniegusi atļauju līgumā minētā kredītiestādes uzņēmuma pārejai 2010.gada 1.augustā. Tādējādi saskaņā ar līgumu prasītājai ar 2010.gada 1.augustu, cita starpā, ir pārgājuši bankas prasījumi un citas tiesības pret atbildētāju.

Puses 2000.gada 17.aprīlī noslēdza līgumu par Maestro vai Visa Electron kartes izsniegšanu un apkalpošanu. Parakstot līgumu, atbildētājs ir parakstījies arī par to, ka ir iepazinies un piekrīt līgumam, kā arī Maestro vai Visa Electron kartes izdošanas un apkalpošanas noteikumiem.

Pamatojoties uz šo līgumu, prasītāja izsniedza atbildētājam Maestro Karti un piesaistīja to atbildētāja kontam, kā arī piešķīra atbildētājam kredītlimitu. Līguma darbības laikā aizdevuma apmērs vairākas reizes tika mainīts un spriedums daļā par pamatparāda piedziņu, kā jau tika minēts, netika pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā.

Pēc kredītlimita piešķiršanas, saskaņa ar Maestro kartes lietošanas noteikumu 13.punktu, banka aprēķināja kredīta procentus par izmantoto kredītlimitu no dienas, kad bija saņemta informācija par darījumu, līdz dienai, kad kredīts bija atmaksāts.

Saskaņā ar Maestro kartes lietošanas noteikumu 13.punktu, atbildētāja pienākums bija līdz katra mēneša 15.datumam atmaksāt iztērēto kredītlimita summu un kredīta procentus par izmantoto kredītlimitu, kā arī apmaksāt visus izdevumus un citas maksas saskaņā ar Maestro kartes lietošanas noteikumu 7.punktu. Atbildētājs regulāri izmantoja piešķirto kredītlimitu un periodiski veica iemaksas Maestro kontā. 2009.gada 3.aprīlī bija veikta pēdējā naudas iemaksa Maestro kontā, pēc kuras iemaksāšanas atbildētājs pārtrauca iemaksu veikšanu vispār, tādā veidā pārtraucot pildīt savas saistības pret banku.

Prasība par kredīta lietošanas procentu un līgumsoda piedziņu arī ir apmierināta un spriedums stājās likumīgā spēkā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts prasības noraidītajā daļā, tas ir, prasījuma noraidīšanu par paaugstinātu kredīta procentu piedziņu 179,22 EUR apmērā.

Precīzi, līguma par Maestro kartes izsniegšanu un apkalpošanu 7.punkts noteic, ja atbildētājs nav norēķinājies ar banku līdz 15.datumam par iepriekšējo mēnesi, banka ietur maksu par kavētiem norēķiniem. Maksu par kavētiem norēķiniem banka aprēķina par summu, kas pārsniedz minimālo bilanci, no katra mēneša 16.datuma līdz dienai, kad kredīts tiek dzēsts. Soda procentus par tērēšanas limita pārtēriņu banka aprēķina no dienas, kad ir saņemta informācija par tērēšanas limita pārtēriņu, līdz dienai, kad pārtēriņš tiek dzēsts. Kartes lietotājs apņemas apmaksāt visus izdevumus un citas maksas saskaņā ar noteikumiem un spēkā esošo bankas cenrādi.

Tātad, līgumā nav minēts termins „paaugstināti kredīta lietošanas procenti".

Nav šaubu, ka tiesiskā attiecība aizdevuma līgumā ir pušu brīvas gribas izpausmes rezultātā radīts noteikts tiesību un pienākumu apjoms un atbildētājam bija brīva izvēle izmantot vai neizmantot prasītāja piedāvāto pakalpojumu, kā tas ir norādīts apelācijas sūdzībā. Lietā arī nepastāv strīds, ka ar savu parakstu atbildētājs apliecināja, ka vēlas izmantot maksājumu karti, kā arī ir iepazinies ar līguma karšu lietošanas un apkalpošanas noteikumiem. Apspriežams ir jautājums par to, vai šie līguma noteikumi tika apspriesti, vai tie ir taisnīgi, vai līgums satur pilnīgi saprotamu un pārredzamu informāciju par izdevumiem, kas aizņēmējam būs jācieš saistību neizpildīšanas gadījumā.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī otrai atlīdzinot zaudējumus. Tātad, Civillikuma normas pamatā ir tiesīgi noslēgts līgums.

Pirmās instances tiesa pamatoti strīdus prasījuma izvērtēšanai pievērsusies Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām, jo kā jau tika minēts, kredīta līgumā tika paredzēti divu veidu procenti- par kredīta lietošanu, ja saistības tiek pildītas termiņā, un paaugstināti kredīta lietošanas procenti, kas tiek aprēķināti saistību nepildīšanas gadījumā papildus kredīta lietošanas procentiem, kā arī tika paredzēts līgumsods, sakarā ar ko jāizvērtē, cik taisnīgi ir līguma nosacījumi patērētājam.

Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka atbildētājs ir patērētājs un līdz ar to noslēgto līgumu un tajā ietvertos nosacījumus izvērtē kontekstā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likumā ietvertām normām.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitā daļa noteic, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinājumiem, ka punkts par paaugstinātajiem kredīta procentiem nesatur precīzu informāciju, bet paredz, ka aizņēmējam ir vēl saistoši citi noteikumi, cits cenrādis un minētais punkts ir iekļauts patērētāja kreditēšanas standartlīgumā. Tiesas kolēģija ņem vērā, ka līguma standartizētajos noteikumos netiek norādīts konkrēts procentu apmērs, bet ir izdarīta atsauce uz cenrādi.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 2.daļā paredzēts, ka līguma noteikumi formulējami vienkāršā un saprotamā valodā, bet 2.1 daļa

paredz, ka neskaidri un neprecīzi rakstveida līguma noteikumi tiek tulkoti par labu patērētājam.

Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta sestā daļa noteic, ja ir apspriesti līguma atsevišķi noteikumi vai atsevišķu noteikumu attiecīgi aspekti, tad nevar uzskatīt, ka savstarpēji apspriesti ir arī pārējie līguma noteikumi. Līguma apspriešana Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē nozīmē, ka mutiski vai rakstiski tiek apspriests katrs līguma noteikums atsevišķi.

Lietas iztiesāšanas gaitā nav iesniegti pierādījumi, ka līguma noteikumi būtu apspriesti ar aizņēmēju, kuram ir bijusi iespēja iebilst pret divu veidu procentu iekļaušanu līgumā, vai iebilst pret procentu apmēru, sakarā ar ko atzīstams, ka paaugstinātie procenti nav pušu savstarpēji apspriesti, atbildētājam tos nav bijis iespējams ietekmēt, kas norāda uz disproporciju līgumiskajās attiecībās. Paaugstināto kredītprocentu pamatojums un apmērs ir atzīstams par prasītāja tiesības pārkāpjošu kā netaisnīgs līguma noteikums. Tādējādi atzīstams, ka atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma noteikumiem, līgumā ietvertie netaisnīgie noteikumi neatbilst likumam un nav saistoši atbildētājam, sakarā ar ko līgumu nav pamata atzīt par tiesīgi noslēgtu šajā daļā, un prasība daļā par paaugstinātu kredīta procentu piedziņu atzīstama par nepamatotu un noraidāmu.

Līgums nav noformulēts vienkāršā un saprotamā valodā, bet kā jau tika minēts, neskaidri un neprecīzi rakstveida līguma noteikumi tiek tulkoti par labu patērētājam, tas ir par labu atbildētājam lietā.

Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka aprēķinātajiem paaugstinātajiem kredīta procentiem ir izteikti sodošs raksturs un tam nav leģitīms mērķis un tas acīmredzami nostāda atbildētāju neizdevīgākā stāvoklī, kas neatbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām un ir pretrunā ar labas ticības un taisnīguma principiem.

Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata prasītāja labā piedzīt aprēķinātos paaugstinātos kredīta procentus un apelācijas sūdzība atzīstama par pilnīgi nepamatotu, jo tiesa pilnīgi nepiekrīt apelācijas sūdzības argumentiem, ka atbildētājam ir pilnīgi saistoši līguma karšu lietošanas un apkalpošanas noteikumi, kā arī prasītājas pakalpojumu cenrādis.

Šāds tiesas sprieduma pamatojums nav pretrunā arī ar Civillikuma 1431.pantu, jo konkrētajā gadījumā tiesa ir secinājusi, ka akta saturs nebija parakstītājam skaidri zināms un katram aizņēmējam jāuzņemas konkrētas saistības, tām ir jābūt precīzi noformulētām, nevis tās saistības aizņēmējas būtu pašam jānoskaidro un jāsaprot no virknes banku dokumentu.

Atsaucoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām un vērtējot tās kopsakarā ar Civillikuma normām, tiesa lemj par prasījuma pamatotību. Atzīstot, ka prasījums nav pamatots, tiesas noraida to bez attiecīga prasījuma par līguma apstrīdēšanu, bet apelācijas sūdzība arī šajā daļā nav pamatota.

Bez tam, līguma nosacījums par paaugstinātu lietošanas procentu iekļaušanu līgumā, gadījumā, ja netiek pildītas saistības, papildus lietošanas procentiem un līgumsodam, ir netaisnīgs, jo Civillikums aizliedz iedzīvoties uz cita rēķina. Aizdevuma līguma noslēgšanas rezultātā bankas labā ir piedzīta aizdevuma pamatsumma, procenti par aizdevuma lietošanu un līgumsods, kas atbilst taisnīguma principam, sodot atbildētāju par saistību neizpildi, bet viņam nav jācieš vēl paaugstināti procenti, kas ar viņu nav apspriesti un nav noformulēti un atrunāti precīzi un nepārprotami.

Ņemot vērā, ka apelācijas sūdzība netiek apmierināta, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu no prasītājas valsts labā piedzenami izdevumi par tiesas pavēstu piegādāšanu apelācijas instances tiesā 4,65 EUR, kas iepriekš netika iemaksāti.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt pilnīgi akciju sabiedrības „Citadele banka" prasību pret /pers. C/ par paaugstinātu kredīta procentu piedziņu.

Piedzīt no akciju sabiedrības „Citadele banka, reģistrācijas Nr.40103303559, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,65 *euro* (4 *euro* 65 centi).

Noteikt akciju sabiedrībai „Citadele banka" termiņu sprieduma labprātīgai izpildei desmit dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas, iesniedzot Latgales apgabaltiesā maksājumu dokumentu oriģinālus.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājumi Tiesu administrācijas kontā Nr.LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, kods TRELLV22.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas- 2014.gada 30.decembra.

Sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Šilova

Tiesnese A.Biksiniece

Tiesnese I.Tabore